

OBRANNÝ BOJ bez použití jaderných zbraní

Podplukovník Vladimír Pecánek

Ve svém příspěvku chci rozberat některé otázky organizace obranného boje bez použití jaderných zbraní na stupni pluku a divize.

Jednou z takových otázek je **šířka a hloubka obranného úseku (pásma) pluku (divize)** a dále **bojová sestava pluku (divize)**.

Polní řád v otázce šířky obrany říká: „**Šířka obrany se určuje podle toho, zda se používá jaderných zbraní**, podle úkolů divize (pluku), jejího složení a podle rázu terénu.“ Použití jaderných zbraní je tedy jedním z rozhodujících faktorů, které mají vliv na šířku obranného pásma nebo úseku. Bez jejich použití **bude šířka obrany zpravidla menší**.

Reálnou podmínkou a určujícím činitelem pro stanovení šířky a hloubky obrany jsou zásady a normy útočného boje bez použití jaderných zbraní, které používá pravděpodobný nepřítel, tj. armáda NSR a které můžeme na taktickém stupni vyjádřit takto:

- útok hlavních sil musí být veden na nejslabší místa protivníka, při čemž je nutné provést hluboký obchvacující manévr do boku a týlu;

- na hlavním směru je nutné zasadit většinu tanků;

- slabší úderná síla jednotek, požadavek koncentrace sil na hlavním směru a nutnost průlomu nepřátelské obrany do poměrně velké hloubky vyžaduje užší pásma činnosti a sestavu členěnou do hloubky;

- bojová sestava divize a brigády má mít dva, někdy i tři sledy;

- druhý sled (záloha) tanků a pěchoty je nejdůležitějším prostředkem pro rozšíření dosažených úspěchů, k stupňování tempa útoku do hloubky a překonávání kritických situací;

- šířka útočného pásma brigády má být na hlavním směru 4–7 km, na pomocném směru 8–12 km, šířka útočného pásma divize 10–20 km.

Aplikací těchto zásad můžeme dojít k optimální variantě bojové sestavy nepřítel, která je podkladem k zjištění údajů,

potřebných k rozboru palebných a bojových možností obránce. Jde o palebné a bojové prostředky útočníka, které musí obránce k odrazení útoku svými prostředky umlčovat a zničit.

Mechanizovaná brigáda, zesílená jedním dělostřeleckým oddílem, bude mít šířku útočného pásma při typické bojové sestavě s dvěma prapory v prvním sledu 5–7 km. V 1. sledu bude mechanizovaný prapor a tpr s mech. rotou ve druhém sledu motorizovaný prapor a mechanizovaný prapor bez jedné rot.

Její palebné a bojové prostředky budou vytvářet tyto cíle

— **pro nepřímou střelbu:**

minometné čety 81 mm a 120 mm jednoho mpr	— 2 cíle
dvě baterie 105 mm houfnic	— 2 cíle
tři baterie 155 mm houfnic	— 3 cíle

celkem — **7 cílů**,

které je nutno umlčovat současně;

— **pro přímou střelbu:**

v 1. sledu	
— tpr	— 54 cílů
— PTK 90 mm jednoho mpr	— 18 cílů
a brigády	
— PTRS jednoho mpr	— 5 cílů
— OT s 20 mm kanónem	— 93 cílů

celkem — **170 cílů**

ve 2. sledu	
— PTK 90 mm dvou praporů	— 10 cílů
— PTRS dvou praporů	— 15 cílů
a brigád	
— OT s 20 mm kanónem	— 80 cílů

celkem — **105 cílů**

Celkem v pásmu (5–7 km) bude **275 cílů pro přímou střelbu**.

K odrazení útoku mechanizované brigády by potřeboval obránce

- k umlčení děl. a min. baterií (čet) tj. 7 cílů = **2–3 děl. oddíly**,

- pro nepohyblivou překradnou palbu na bojovou sestavu dvou praporů (šířka 2–3 km) = **2–3 děl. oddíly**,

— k ničení cílů přímou střelbou, za předpokladu potřebného poměru sil 1 : 2, to znamená 1 zbraň obránce na 2 cíle útočníka na 1 sled — 85, na 2. sled 52, tj. celkem 137 zbraní.

Je zřejmé, že nejnižším stupněm, který by mohl přicházet v úvahu pro odrazení útoku mechanizované brigády je pluk. Posudme skutečné palebné a bojové možnosti pluku v obraně vzhledem k cílům útočníka. Při propočtech vycházíme z platné cvičné organizace. V závěrech ukáží, jak by vypadala situace při určité změně ve vybavení jednotek, která by spočívala ve zvýšení počtu protitankových zbraní, počtu obrněných transportérů a jejich vyzbrojení palubními kanóny, způsobilými vyřadit obrněné transportéry nepřítele na potřebnou vzdálenost.

Při zesílení motostřeleckého pluku jedním dělostřeleckým oddílem a bojové sestavě s dvěma motostřeleckými prapory v prvním sledu, budou jeho palebné možnosti tyto:

K umlčení děl. a min. baterií (čet)

— dělostřelecký oddíl 122 mm (posilový)	— 3 cíle,
— baterie 122 mm	— 1 cíl,
celkem	— 4 cíle;

Pro nepohyblivé přehradné palby

— dvě minometné čty	
82 mm	— 240 m
— baterie houfnic 122 mm	— 300 m
— dělostřelecký oddíl 122 mm	— 900 m
celkem	— 1440 m

Pro přímou střelbu

první sled:

— BzK dvou praporů	— 6
— tarasnice dvou praporů	— 12
— dvě tankové roty	— 20
— zásah PT baterie pluku	— 8
Celkem zbraní	— 46

druhý sled:

— BzK jednoho praporu	— 3
— tarasnice jednoho praporu	— 6
— tankový prapor bez 2 rot	— 11
celkem zbraní	— 20

Celkem je u pluku 66 zbraní pro přímou střelbu (k ničení tanků, protitankových zbraní a obrněných transportérů nepřítele). Porovnáme-li nyní potřebu palebných prostředků k odrazení útoku mechanizované brigády a možnosti motostřelec-

kého pluku, vidíme, že se pluku při obraně v šířce 5—7 km, zesílenému jedním děl. oddílem nedostává:

- k umlčení děl. a min. baterií (čet)
- na 3 cíle — jeden děl. oddíl,
- k položení nepohyblivé přehradné palby na šířku 600—1600 m — dvě děl. baterie až dva děl. oddíly,
- pro přímou střelbu za předpokladu poměru sil 1 : 2 — 71 zbraní,

Proti tankové brigádě nepřítel, která bývá zesilována (podporována) obdobně a útočí na hlavním směru v šířce 5—8 km se motostřeleckému pluku nedostává:

- dělostřelectva ve stejné hodnotě jako proti mechanizované brigádě,
- zbraní pro přímou střelbu zhruba o polovinu méně než proti mechanizované brigádě.

Potřeba zbraní pro přímou střelbu bude vzhledem ke kvalitě cílů (102 tanků + PTZ + 173 OT × 118 tanků + PTZ + stejný počet OT) v obou případech přibližně stejná.

I s ničením OT měli bychom počítat. Při propočtech můžeme uvažovat s poměrem 1 : 3. Přesto se nám nedostává u pluku 42 zbraní. Při střelbě na obrněné transportéry se však kvalitnější zbraň obránce prozradí a může být zničena stejnou zbraní útočníka za stejnou dobu jako při střelbě na cíle kvalitnější. S ničením (vyřazením) obrněných transportérů počítat až po vyřazení tanků, nebo se jejich ničením nezabývat a vědomě jejich možnosti podceňovat by mohlo být velmi nebezpečné.

Lze namítnout, že podle válečných zkušeností stačí k odrazení nepřátelského útoku vyřadit asi 75 % jeho tanků. Nebereme-li však v propočtech v úvahu možné ztráty obránce v průběhu palebné přípravy nepřítel, nemůžeme brát v úvahu ani tuto skutečnost. Podobně nemůžeme kalkulovat ani použití pancéřovek, neboť (mechanizovaná brigáda jich má škrát více než motostřelecký pluk) je počítáme do poměru sil v ručních zbraních.

Závěry z těchto úvah a propočtů:

1. V terénu, který je v celé šířce a hloubce výhodný pro útok tankových a mechanizovaných jednotek, můžeme stanovit obranný úsek pluku 5—8 km. Přitom je nutno pluk zesílit (podporovat) hodnotou nejméně dvou dělostřeleckých oddílů. Na předpokládaném směru hlavního úderu nepřítel bude třeba, aby kromě zásahu PTZ divize (v hodnotě 18 hlavních) ještě asi 30 zbraní (kromě organických PTZ

pluku) vedlo boj přímou střelbou na bojová vozidla nepřítele. Jestliže bychom neuvažovali o změnách v organizaci a vybavení pluku, můžeme tento počet zbraní uhradit buď přidělením jednoho tankového praporu z pluku druhého sledu divize, nebo jeho zásahem ve prospěch pluku prvního sledu; v krajním případě přímou střelbou všeho dělostřelectva, přiděleného pluku, které by muselo být umístěno na tankových směrech.

Výhodnější bude určitá změna v organizaci a vybavení motostřeleckého pluku. Půjde o zvýšení organického počtu tanků a protitankových zbraní pluku tak, aby tankový prapor měl celkem pět tankových rot, motostřelecký prapor, protitankovou baterii o šesti zbraních a protitankovou baterii pluku 10–12 zbraní. Druhé řešení spočívá ve zvýšení počtu obrněných transportérů motostřeleckých rot na 10 vozidel a jejich vybavení palubními kanóny, schopnými vyřadit (zničit) obrněné transportéry nepřítele, začlenění protitankové baterie o 6 hlavních do motostřeleckých praporů a zvýšení počtu protitankové baterie pluku na 10–12 zbraní. Toto řešení považují za vhodnější.

2. Při obraně pluku na vedlejším směru, který nebude v celé šířce a hloubce výhodný pro útok tankových a mechanizovaných jednotek, můžeme pluku stanovit **obraný úsek v šířce 8–12 km**, za předpokladu jeho zesílení (podpory) stejnou hodnotou dělostřelectva a zbraní pro přímou střelbu k ničení bojových vozidel nepřítele jako v předchozím případě.

3. Toto posílení (podpora palbou) pluku dělostřelectva je skutečně minimální a předpokládá, že by dělostřelectvo nejdříve umlčovalo dělostřelecké a minometné baterie (čety) a při vyražení nepřítele k útoku vedlo nepohyblivou přehradnou palbu pouze na šířku bojových sestav praporů prvního sledu.

4. Bude-li motostřelecký pluk za stejné situace vybaven obrněnými transportéry s palubními kanóny umožňujícími vyřadit z boje obrněné transportéry nepřítele na větší vzdálenost, než mohou být jimi samy vyřazeny v počtu 10 na rotu, změní se jeho obranné možnosti pro boj s bojovými vozidly nepřítele takto: msp

by měl celkem k ničení tanků a PTZ **66 zbraní** a k ničení OT nejméně **90 zbraní**. Nepřítel může dosáhnout maximálně poměru sil 1,8 : 1. Při tomto vybavení bude **pluk schopen i bez zesílení** protitankovými zbraněmi **odrazit útok nepřítele v šířce větší než 5–7 km (8–12 km)**. Nutnost zesílení (podpora palbou) nejméně dvěma dělostřeleckými oddíly zůstává v platnosti i v tomto případě.

5. Poměr sil v ručních zbraních (samopal, puška, kulomet, pancéřovka) bude pak při zteči nepřítele na postavení praporů prvního sledu zhruba 1,8 : 1 ve prospěch nepřítele, celkový poměr zhruba 2,8 : 1. Takový poměr sil bude pro obránce k odrazení útoku poměrně výhodný.

Je nereálné stanovit msp za úkol

— odrazit útok nepřítele v obranném pásmu širokém 10 a více km v terénu, který je v celé šíři výhodný pro útok tankových a mechanizovaných jednotek. V této šířce může nepřítel použít na hlavním směru sílu až dvou brigád a pluku by se k ničení jejich bojových vozidel a protitankových zbraní nedostávalo při poměru 1 : 2 celkem **160 zbraní**. Posílení pluku takovým počtem zbraní pro přímou střelbu je nemyslitelné a proto by pluk ani úkol nesplnil. V podmínkách našeho válčiště půjde však o výjimečný případ.

Někdy bude muset i **tankový pluk** přejít do obrany v prvním sledu divize. Polní řád tuto možnost připouští a zdůrazňuje, že v takovém případě je nutno tankový pluk obvykle zesílit motostřeleckými jednotkami.

Zesílíme-li tp jedním msp, zjistíme:

Při šířce obranného úseku 5–7 km (8–12 km), ve kterém může útočit celkem 275 bojových vozidel nepřítele, z nichž 102–118 bude tanků a PTZ, může pluk soustředit celkem 102 zbraní pro přímou střelbu. Počítáme-li 1 zbraň obránce na 2 cíle útočníka stejné kvality a na 3 obrněné transportéry, pak tp je schopen odrazit útok bojových vozidel nepřítele svými organickými prostředky. Posílení (podpora) tp v obraně dělostřelectvem by mělo být stejné jako u msp, popřípadě o něco vyšší, tj. 2–3 dělostřeleckými oddíly.

Hloubka obranného úseku a jeho bojová sestava pluku v obraně

Hloubku obranného úseku pluku můžeme ponechat přibližně stejnou jako za použití jaderných zbraní, tj. **do 10 km**. Řídíme se zásadou, že **hloubka obranného**

úseku pluku by měla být větší než jeho šířka, např. na předpokládaném směru hlavního úderu nepřítele do 8 km.

Při řešení **bojové sestavy** bereme

v úvahu, že dosažení cíle obrany — odražení útoku nepřítele — můžeme řešit v zásadě dvěma různými způsoby. První způsob řešení předpokládá možnost odražení útoku nepřítele především před a na předním okraji obrany, druhý počítá s proniknutím nepřítele a zmařením jeho útoku až v hloubce obrany činností druhých sledů. Proto budeme řešit učlenění bojové sestavy i sílu a složení jednotlivých sledů s ohledem na bojový úkol a možný záměr činnosti vzhledem k charakteru terénu.

Především budeme usilovat o první způsob řešení a proto rozbor bojové sestavy zaměřím na toto řešení.

Vezmeme-li v úvahu na jedné straně požadavky a potřebu, vyplývající z vyhodnocení zásad útočného boje nepřítelem, a na druhé straně palebné a bojové možnosti pluku, pak zde dochází při řešení síly a složení jednotlivých sledů k určitému rozporu. Značný počet tanků, stíhačů tanků a obrněných transportérů nepřítele, zasazovaných na hlavním směru v prvním sledu by např. vyžadoval zesílit první sled značným počtem protitankových zbraní nebo tanků. Na druhé straně sestava nepřítele ve dvou nebo i třech sledech vyžaduje mít i ve druhém sledu dostatek sil, zvláště protitankových zbraní a tanků. Požadavek mít ve druhém sledu zejména dostatek tanků je při bojové činnosti bez použití jaderných zbraní důležitý zejména proto, že stoupá význam prudkých protiztečí již na nejnižších stupních. Proto i na stupni pluku by bylo účelné plánovat a provádět protizteče jak samostatně, tak společně s druhým sledem divize nebo sousedního pluku. Přitom jádro jednotek pro protizteč by měly tvořit tanky.

Jak ukazují předchozí propočty a závěry k nim, **bude nutné bojovou sestavu msp v obraně členit do dvou sledů** a to jak na předpokládaném hlavním, tak i na vedlejším směru nepřítele. **První sled** tvoří v zásadě **dva zesílené msp**, **druhý sled** potom **jeden msp** tpr. Prapor prvního sledu je třeba zesílit nejméně **tankovým praporem**, přičemž prapor na hlavním směru zesílit tankovým praporem bez jedné roty a prapor na vedlejším směru nejméně jednou tankovou rotou; dále zesílit částí nebo celou protitankovou baterií pluku, anebo plánovat v jejich prospěch její zásah.

Může vzniknout námitka, že rozdělení tankového praporu praporům prvního sledu není efektivní a že je výhodnější jej

použít k protizteči v hloubce obrany. To je sice správné, ale má své opodstatnění jen při dostatečném vybavení praporů prvního sledu jinými protitankovými zbraněmi nebo tehdy, kdy nebude úkolem prvního sledu odrazit útok nepřítele na jeho postavení.

Vydeme-li z předchozího zesílení praporů prvního sledu a požadavku, mít i ve druhém sledu pluku rovněž zbraně pro boj s bojovými vozidly nepřítele a tanky pro protizteč, zjistíme, že pluk není schopen za stávající organizace svými prostředky tuto potřebu zajistit.

Nabízí se řešení, abychom pluku na hlavním směru přidělili tankový prapor od pluku druhého sledu divize. Jeho nedostatkem však je, že dochází k podstatnému oslabení úderné síly pluku druhého sledu divize zejména pro protizteč.

Protitanková záloha divize musí být kromě toho umístěna tak, aby mohla včas zasahovat ve prospěch praporů druhého sledu pluku. Tam kde protitanková záloha divize nemůže zasáhnout a nebo plní-li pluk obranný úkol samostatně, budeme umísťovat posilové houfnicové nebo kanónové oddíly mezi prapory prvního a druhého sledu na tankových směrech tak, aby kromě nepřímé střelby mohly vést výhodně boj s bojovými vozidly nepřítele přímou střelbou. Houfnicová baterie pluku musí tento úkol plnit ve všech případech.

Všechny potíže při tvoření bojové sestavy pluku by odpadly, kdybychom změnili vybavení pluku — viz předchozí část. Při zvýšení počtu tankových rot, zavedení protitankové baterie u motostřeleckých praporů a zvýšení počtu zbraní u protitankové baterie pluku, můžeme praporům prvního sledu přidělit 2–3 tankové rotu a 6 zbraní z protitankové baterie pluku. Ve druhém sledu by zůstal motostřelecký prapor, tankový prapor v hodnotě 2–3 rot a protitanková baterie o 6 zbraních.

U msp, který má u praporů obrněné transportéry s palubními kanóny a organickou protitankovou baterií o 6 hlavních, a jehož plukovní prostředky pro boj s bojovými vozidly nepřítele představují hodnotu asi 12 zbraní, bude zásadní řešení bojové sestavy ve dvou sledech stejné. Jiné však bude zesílení prvního sledu a organického tankového praporu. Kromě zásahu protitankové zálohy divize ve prospěch pluku nebude nutno pluk zbraněmi pro boj s bojovými vozidly nepřítele zesilovat. V takovém případě **postačí zesílit**

prapory prvního sledu hodnotou jedné tankové roty a protiletadlové baterie (6 zbraní) a ve druhém sledu ponechat

s motostřeleckým praporem tankový prapor bez jedné roty a dalších 6 protitankových zbraní.

Šířka a hloubka obranného pásma a bojová sestava divize

Při rozboru možností motostřelecké divize v obraně vycházím z předpokladu, že na její obranu může útočit mechanizovaná nebo tanková divize NSR. Propočítal jsem různé varianty možné bojové sestavy nepřátelských divizí a vlastní divize. Zkoumal jsem i možnost obrany motostřelecké divize při útoku dvou nepřátelských divizí (šířka asi 30 km).

Zdůrazňuji, že při propočtech jsem neuvvažoval terénní podmínky, ačkoliv v obraně bez použití jaderných zbraní bude hrát charakter terénu rozhodující úlohu.

V úvahách vycházím pouze ze zásad a norem, používaných nepřítelem v útočném boji bez použití jaderných zbraní, která je pro šířku útočného pásma divize v rozmezí 10–20 km. Posílení mechanizované i tankové divize jsem uvažoval v hodnotě dvou dělostřeleckých oddílů 155 mm.

Z propočtů mi vyplývají dílčí závěry:

a) Motostřelecké divizi (cvičná organizace) se při šířce obranného sledu nedostává:

- k umlčení děl a min. baterií (čet — na 4–6 cílů — 1–2 děl. oddílů,
- k položení nepohyblivé přehradné palby — 2–4 děl. oddílů,
- k položení pohyblivé přehradné palby — 1–5 děl. oddílů,
- k ničení cílů přímou střelbou za předpokladu poměru sil 1 : 2 celkem 13–14 zbraní; přitom v prvním sledu je nedostatek 45–76 zbraní, kdežto ve druhém sledu je přebytek 32 zbraní.

b) Při vybavení motostřelecké divize obrněnými transportéry s palubním kanónem v počtu 10 na rotu by měla divize v pásmu 10–20 km přebytek asi 220 zbraní k ničení (vyřazení) bojových vozidel, takže by byla schopna odrazit útok dalších 440 bojových vozidel nepřítele, což představuje hodnotu téměř dvou celých brigád.

Na základě dílčích závěrů můžeme vytyčit pro stanovení šířky obranného pásma msd tyto zásady:

1. V terénu, který bude zhruba ve 2/3 své šířky výhodný pro útok tankových a mechanizovaných jednotek, můžeme stanovit msd obranné pásma v šířce do 20 km.

K úspěšnému odrazení útoku nepřítele v uvedené šířce bude třeba divizi zesílit hodnotou nejméně dvou dělostřeleckých oddílů a na předpokládaném směru hlavního úderu nepřítele plánovat do pásma divize zásah armádní protitankové zálohy v hodnotě až protitankového pluku. Na vedlejším směru bude možno uhradit nedostatek 13–44 zbraní vyčleněním části dělostřelectva divize pro boj s bojovými vozidly nepřítele přímou střelbou.

2. Motostřelecké divizi, vybavené obrněnými transportéry s palubním kanónem, můžeme stanovit obranné pásmo široké do 30 km. K úspěšnému odrazení útoku nepřítele v této šířce bude však třeba divizi zesílit hodnotou 4–6 dělostřeleckých oddílů a plánovat do pásma divize zásah armádní protitankové zálohy v hodnotě protitankového pluku, nebo ji tímto plukem zesílit.

K obdobnému závěru by bylo možno dojít i v případě zvýšení počtu tanků a protitankových zbraní u motostřeleckých pluků tak, jak bylo uvedeno při rozboru bojové sestavy pluku.

U tankové divize jsou možnosti co do šířky obranného pásma poněkud vyšší, jelikož má pro boj s bojovými vozidly nepřítele o 38 zbraní více než msd. Kromě toho větší počet zbraní má lepší kvalitu než zbraně stejného určení motostřelecké divize. Šířka jejího pásma může být do 25 km, při vybavení jejího motostřeleckého pluku obrněnými transportéry s palubním kanónem do 30 km.

Úspěšné odrazení útoku nepřítele v těchto šířkách by však předpokládalo zesílit ji v prvním případě nejméně 3 dělostřeleckými oddíly, v druhém případě 4–6 dělostřeleckými oddíly.

Při stanovení hloubky obranného pásma divize se můžeme řídit stejnou zásadou jako u pluku.

Bojovou sestavu divize v obraně bude až na výjimky nutné členit do dvou sledů. Takový závěr totiž jasně vyplývá ze všech propočtů. K výjimkám může docházet jen ve zvláštních podmínkách, např. v horském a zalesněném terénu.

Rozbor síly a složení prvního a druhého sledu divize již nedává tak jednoznačnou odpověď. Jak vyplývá ze závěrů

při rozboru šířky obranného pásma divize, nabízejí se pro určení síly a složení prvního a druhého sledu motostřelecké divize v obraně v zásadě dvě řešení.

Při prvním by první sled tvořily dva motostřelecké pluky zesílené jedním tankovým praporem a protitankovým oddílem divize, ve druhém sledu by zůstal potom motostřelecký pluk a tankový pluk. K zesílení pluků prvního sledu můžeme použít buď tpr tankového pluku nebo tpr motostřeleckého pluku druhého sledu, což je pro zachování úderné síly tankového pluku k protizteči výhodnější.

Při druhém řešení bude do prvního sledu vyčleněn na směr hlavního úderu nepřítel tankový pluk, zesílený motostřeleckým praporem od pluku druhého sledu a jeden motostřelecký pluk, zesílený hodnotou protitankového oddílu. Ve druhém sledu zůstanou dva motostřelecké pluky bez jednoho motostřeleckého praporu.

Obě řešení mají výhody a nevýhody. Za výhodnější považují druhé řešení. Před-

ností je větší pravděpodobnost odražení nepřátelského útoku již při boji o přední okraj obrany, možnost lepšího velení a snazšího zásobování materiálem všeho druhu. Nevýhoda je v tom, že při případném proniknutí silnějšího tankového uskupení nepřítel do hloubky obrany divize nebude mít velitel divize tak mohutný prostředek, který by mohl k dalšímu pronikání nepřítel s konečnou platností zabránit.

Při vybavení útvarů motostřelecké divize obrněnými transportéry s palubními kanóny v počtu 10 na rotu, bude účelné členit bojovou sestavu opět do dvou sledů. Do prvního sledu bude možno vyčlenit dva motostřelecké pluky, které však nebude nutno zesilovat zbraněmi pro boj s bojovými vozidly nepřítel, ale postačí připravit do jejich obranných úseků zásah protitankové zálohy divize nebo zásah tankového praporu z pluku druhého sledu. Ve druhém sledu může být tankový pluk a jeden motostřelecký pluk.